

“Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΟΥ.”

Υπό ΣΠΥΡΟΥ Γ. ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ & ΚΩΝΣΤΑΝ. ΜΠΙΘΑ

Γ Ε Ω Π Ο Ν Ω Ν Α. Σ. Ο.

Ὁ ἐπιτραπέζιος Ἀγγλικὸς ἐμβολιασμὸς, γνωστὸς ἀπὸ τοῦ 1877, συνίσταται εἰς τὴν μεταμόσχευσιν τμήματος ἐνὸς φυτοῦ ἐπὶ ἑτέρου τοιοῦτου, τελούμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ δι' εἰδικοῦ τρόπου.

Ἡ προετοιμασία τοῦ πρὸς ἐμβολιασμὸν ὑλικοῦ ἀφορᾷ προετοιμασίαν ὑποκειμένων καὶ ἐμβολίων.

Τὰ ὑποκείμενα ἐμβαπτίζονται ἐπὶ 2—3 ἡμέρας ἐντὸς ὕδατος πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαραιτήτου ὕγρασίας. Ἀναθεύονται αἱ τομαὶ καὶ ἐξαιροῦνται οἱ ὀφθαλμοί. Τὰ ἐμβόλια διατηροῦνται εἰς ὑγρὰν λινάτσα πρὸς ἀποφυγὴν ἀφυδατώσεως.

Τὸ πρὸς ἐμβολιασμὸν ὑλικὸν (ὑποκείμενα—ἐμβόλια) διαχωρίζεται εἰς κατηγορίας, ἀναλόγως τῆς διαμέτρου τῆ βλαβερῆς μετρήτων πάχους.

Τεχνικὴ τῆς ἐκτελέσεως

Ὁ Ἀγγλικὸς ἐμβολιασμὸς διακρίνεται α) εἰς τὸν βραχεῖας τομῆς τοιοῦτον μὴ χρῆζοντα ἐπίδεσεως καὶ γενόμενον εἰς περιπτώσεις ὅπου τὸ ἐμβολιασθὲν ὑλικὸν τίθεται εἰς θερμοθάλαμον καὶ β) εἰς τὸν μακρᾶς τομῆς, ὅστις χρειάζεται ἐπίδεσιν καὶ τοῦ ὑποῖου ἢ συγκόλλησις ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν βραχεῖας τομῆς ἐκτελοῦμεν 4 τομὰς, δύο εἰς τὸ ἐμβόλιον καὶ δύο εἰς τὸ ὑποκείμενον.

Ἡ πρώτη τομὴ γίνεται ὑπὸ γωνίαν 45°, ἀρχομένη ἐκ τοῦ μέρους τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ μήκους ἴσου πρὸς τὸ 1 1/2 τῆς διαμέτρου τοῦ μοσχεύματος. Ἡ δευτέρα ἐκτελεῖται πρὸς σχηματισμὸν τῆς γλωσσίδος, ἀρχομένη ἀπὸ τὸ 1/3—1/4 τοῦ ἄκρου τῆς μεγαλύτερας διαμέτρου τῆς τομῆς καὶ διοίκουσα

κατὰ τὴν διχότομον τῆς γωνίας, ἥτις σχηματίζεται ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς πρώτης τομῆς καὶ τοῦ ἄξενος τοῦ μοσχεύματος (δηλαδή οὐδέποτε πρέπει νὰ ἔχωμεν σχῆμα, ἀλλὰ πάντοτε κοπήν).

Τὸ μήκος ταύτης πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τι μικρότερον τοῦ 1/2 τῆς μεγαλύτερας διαμέτρου τῆς πρώτης τομῆς.

Ἡ ἀνωτέρω περιγραφείσα τεχνικὴ, ὅσα ἀρκετὰ δύσκολος, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ μόνον ἀπὸ εἰδικευμένον προσωπικόν. Ἐνα μέγιστο δὲ ποσοστὸν ἀποτυχίας ὀφείλεται εἰς τὴν κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν τομῶν καὶ εἰς τὴν ἐκ τούτου μὴ πλήρη ἐπαφὴ καὶ σύσφιξις ἐμβολίου καὶ ὑποκειμένου.

Ὁ ἐπιτραπέζιος ἐμβολιασμὸς, ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ἐπιβραβεύει πάρα πολὺ τὴν ἀξίαν τῶν ἐμβολιασμένων μοσχευμάτων μὴ ὄντων, σήμερον, προστιτὼν εἰς τὴν πτωχὴν βαλάντιον τῶν παραγωγῶν, τῶν ἐπιθυμούντων τὴν χρησιμοποίησιν ἐργῶν ἐμβολιασμένων μοσχευμάτων διὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν ἀμπελώνων.

Ἀπὸ πολλῶν γόνων ὁ ἄνθρωπος, διὰ τῆς τεχνικῆς, ἠθέλησε ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τελούμενας τομὰς εἰς τὸν Ἀγγλικὸν ἐμβολιασμὸν διὰ μηχανῶν, ἵνα οὕτω μειώσῃ τὸ κόστος παραγωγῆς τῶν ἐμβολιασμένων μοσχευμάτων.

Αἱ πρώται ἐμβολιαστικαὶ μηχαναὶ κατασκευάσθησαν εἰς τὴν Αὐστρίαν ὑπὸ τοῦ R. Hengl ἀλλὰ δὲν ἔδωσαν καλὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ ἀπόψεως ἐφαρμογῆς τομῶν.

Ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος ἐσυνέχισεν τὴν προσπάθειάν του πρὸς κατασκευὴν μηχανῶν ἐπιτυγχανούσας τομὰς ὁμοίας μ' ἐκείνας τοῦ εἰδικευμένου ἐργάτου, τὰς ἐκτελούμενας